

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
bevételeiben részesít.

A „Nyitlár“ rovatban
közleendő cikkek soronként
10 kr. díjért közölhetnek.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Csik-Szeredában:

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Székely-Udvarhelyt:

Dr. Kádbó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyitlárak stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

Ne féljünk a katonai pályától!

Ismeretes mindnyájunk előtt, hogy az 1883. évi XXXIV. törvényezik által a nemzet ohajtása szerint a Ludovica akadémia szerveztetvén, alapja vetetett azon felsőbb katonai intézetnek, mely hivatva leendő magyar ifjakat jó katonaként nevelni és képezni. A nemzetnek az eddigi Ludovica akadémiahoz csak formaszertű joga lévén, nem volt abból semmi haszna. Hanem másképpen lesz ezután, ha a magyar nemzet az akadémia hivatását fel tudja fogni és nem késik ama fenséges és honfiai hivatás betöltéséhez hozzájárulni.

A mult ülés-szak alatt beterjesztett és pártkülönség nélkül éljenzéssel fogadott törvényjavaslat két részből áll. Az egyik kimondja, hogy a Ludovica akadémiaiban a tényleges állománybeli tisztképző tanfolyam rendszeresített; a másik lehetővé teszi, hogy a Ludovica akadémiaát jól végzett növendékek azonnal beléphetnek a honvédséghez a szükséghez képest mint hadapródok vagy tisztek. Ő Felső szentesítette a törvényjavaslatot; már most a nemzeten van a sor, hogy népesítse be a Ludovica akadémiaát serdülő fiaiból a törvény magasztos és nemes szándékaihoz képest. Az idén 60 hely lesz betöltendő. A pályázat a helyek betöltésére már rég ki volt adva a hivatalos lapban.

A pályázók életkora a már betöltött 14 évtől a még be nem töltött 16

évig terjedhet, hogy a növendékek az akadémiából való kilépés és a honvédséghez leendő felavatás idejére 18 életévüket betöltsék, azonban 20 évesek még ne legyenek.

Az ezen tanév elején, mely október elejével kezdődik, beállítandó 60 hely közül 10 kincstári, 10 félfizetéses kincstári, 10 egészfizetéses és 30 magán-alapítványi hely. Ezen állomásokra, a mint nagyon természetes, kizárólag a magyar szent korona országaiban honilletékes állampolgárok fiai pályázhatnak, tehát székely fiak is. Ezen első tanévben felállítatik az első osztály, a jövő évben a második osztály, azután a harmadik, úgy hogy az 1886-7-ki tanévben már mind a négy évi tanfolyam rendszeresítve lesz.

A katonai kimagasló erények: a harsz vitéség, bátorság, elszántság, készség — mint azt történelmi multunk igazolja — mindig kiváló fényes tulajdonait képezték a magyar fajnak. Ezen jellemző tulajdonok bizonyára ma sem hiányzanak a nemzetből; csak hogy azok magukban még nem elegendők a mai viszonyok között arra, hogy az édes haza meg legyen mentve minden veszélytől.

Ma már tudományosan képzett tisztikarra, tudományosan és jól fegyelmelt katonaságra van szükség. Csak így és ekkor versenyezhet a magyar tisztikar és katonaság más nemzeteknek ma már tudományosan képzett és jól fegyel-

mezett tisztikarával és hadseregeivel. Csak ilyen tisztikar és hadsereg biztosíthat eredményt a magyar nemzet számára, melynek e hazán kívül nincs helye; csak ilyenre támaszkodhatik a magyar nemzet, ha e szent öröksége és léte ellen támadás irányoztatik.

Itt van az alkalom, hogy megmutassák a magyar apák és honfiak, hogy ők nem félnek a katonai pályától, mely a pályák egyik legszebbike és legtekintélyesebbike, s mely jövőre még szebbnek és méltóságteljesebbnek ígérkezik. Küldjék a szülők gyermekeiket az akadémiába még áldozattal is, mert jövőre a Ludovica akadémia végzett növendékeiből kell kiegészíteni honvédségünk tisztikarának még ma gyenge létszámát.

E nemzeti szellemben szervezett magyar katonai intézetben a magyar ifjuság oly nevelést nyer, mely szellemet és testet egyaránt megedz a szép, de fáradalmas pályára, de a mely pályára egyúttal, míg meleg honfiai érzettől lelkesült tiszteket ad a nemzet e lelkesedéssel fogadott intézményének, addig biztos és valóban tiszteletre méltó jövőt nyújt a mai hivatalképes, de hivatlanul hivatalra várvók megsokasodása közepett a nemzet ifjuságának.

Ne késsenek tehát a szülők gyermekeiket magyar tisztékké neveltetni. A neveltetés költségei aránylag oly csekély összegben vannak megállapítva

a fizető növendékekre nézve, hogy a mai viszonyok között a nevelés a szülőknek minden más pályán több terhet ró és pedig a nélkül, hogy gyermekeik jövője annyira és oly módon biztosítva lenne, mint ezen nemzeti katonai iskola növendékeinek biztosítva van. Itt az ifjuság minden irányban szellemet és testet képző oly nevelést nyer, minőt a más iskolák alig adhatnak. Aztán a Ludovica akadémia növendékei azon kívül még azon előnyben is részesülnek, hogy a közös hadseregben nem teljesítenek szolgálatot s a mennyiben a fennálló törvény értelmében a közös hadsereghez lennének is besorozandók, azonnal át lesznek téve a honvédséghez, a nélkül, hogy hadseregbeli szolgálatra be is hivatnának; tehát a magyar ifjuság ezután egyenesen és kizárólag a honvédségben róhatja le hadi kötelezettségét.

Ime, a mint ezekből látható, az az idegenkedés, melylyel a katonai pályára eddig nálunk találkozott, ma már nem bir alappal; nincs, miért félni és iktóznai tőle, sőt ellenkezőleg, szeretettel kell azt felkarolni, mint tisztán nemzeti irányu magyar intézményt.

Ha a magyar honpolgárok sietni fognak — még áldozattal is — gyermekeiket a hon védőivé neveltetni, megszűnik azonnal az ok a panasza, hogy a közös hadsereg nem magyar illetőségű tisztjei öznlik el a honvédséget.

A „Székelyföld“ tárczája.

A sehonnai.*)

— Beszély. —

Írta: Gödri Ferencz.

(Folytatás.)

Béla igyekezett jókedvűnek látszani, de biz az nem sikerült. Nagyon szórakozott volt és ezt Mari azonnal észre is vette. Béla menté magát: főfájása van, bizonyosan meghűlt valahol, azaz hogy tulajdonképpen maga se tudja, mi baja. Elemérrel is kiegyezett, hogy menjen csak egyedül Elemér abba a faluskába, jobb lesz úgy, ő most honn marad.

Reggeli után Béla visszavonult tehát szobájába. Kifeszítette tehát ismét vásznát s előbb hosszasan elnézve azt a szénrajzot, melyet az imént készített, ecsetjét vette elő és festeni kezdett. Lelket lehelni a megteremtett vázba.

Gyorsan dolgozott, de néha-néha megállt s percekig némán gyönyörködött művében. Egészen belemerült abba a pár esetvonásba, hogy se nem látott, se nem hallott

tőle. Pedig bizony valaki halkan kopogott ajtaján és aztán az a valaki be is lépett a szobába. Mari volt. Agathától szökött meg.

Lábujjhegyen, előre hajolva lépegett előbb-előbb, nesztelenül, kerekre nyitott szemekkel s visszafojtott lélekzettel: „Jaj Istenem!“ . . . Már megbánta, hogy belépett ebbe a szobába („egy férfi szobájába!“). . . „De jó volna visszamenni!“ . . . Barna ur bizonyosan haragudni fog, hogy megzavartam . . . Nini, fest valamit (!) . . . Mégis csak visszamegyek, mielőtt észrevesz. . . De, oh Istenem, miért is jöttem ide? . . . Igen, Barna ur azt mondta volt, hogy beteg, meghűlt; meg kell kérdeznem, mint érzi magát? . . . Talán egy csésze thea jó lesz . . . de még sem. Vissza megyek, az lesz a legjobb! . . .“

S Mari óvatosan vissza is indult, hanem a nemezis utólréte. A mint Bélára figyelve hátrálgatott az ajtó felé, egy csunya otromba szék utjába állt s ő beleütközött.

A zörrenésre Béla felriadt, Mari pedig végtelen zavarba jött s fülecskéje hegyéig elpirult. Akadozva kért ezer bocsánatot Barna urtól . . . Ő csupán kérdezni akarta, hogy beteg-e még . . . Nemde egy csésze thea jó lesz? . . . Rögtön hozni fogja . . .

— Oh köszönöm, köszönöm, — szolt

Béla szintén némi zavarral — már semmi bajom, csekélység volt az egész . . .

— De mégis — erősködék Mari és közelebb lépve, igyekezett zavarát valami módon elpálcázni. („Édes Istenem! de óriási kis libának látszhatom én most!“ — gondolta magában.) S ezalatt tekintete hirtelen a Béla által festett képre esett.

— Mit fest, Barna ur? — kérdegy-szerre gyermekes kíváncsisággal.

Béla csak most vette észre a veszedelemet, de már késő volt, mert Mari feleltre sem várva, az állvány elé lépett.

— Egy Madonna-kép, — hebegé Béla — de ne nézze meg, édes Mari, csupa mázolás; unalmasban, akarom mondani: kísértéképen . . .

Mind hiába, Mari rá se hallgatott; ő bizony megnézte azt a „mázolás“-t.

— Ah! hiszen — kiáltott föl örömmel, kezecskéit összecsapva — hiszen ez . . . én vagyok! . . . Azaz — nagyon hasonlít . . .

Hanem erre aztán ők tudták, miért, de rögtön elkomolyodtak mind a ketten s egy darabig hallgatagon álltak egymás mellett. Mari lesütötte szép szeméit, (jaj, de szeretett volna e pillanatban bárhol lenni, csak itt nem!) arca úgy lángolt s ott benn az a kis huszár oly erősen dobogott! Béla gyönyörűtlenül nézte a kis remegő galambot. Soha ily szépek nem látta

Marit! Ösztönszerűleg lépett hozzá s gyöngéden megragadta azt a két kis hófehér kezét. Mari mintegy villanyütésre veté föl erre sötét szeméit Bélára, ki hosszan, mélyen belenézett azokba és csendesen sutogva szolt:

— Szép Madonna! . . . Szép Mari! . . .

Nos, miért hallgatott el oly hirtelen? — s aztán ajkaihoz emelve a kis kacsákat, hal-kan folytatá: Szóljon, valjha meg: mit érez e pillanatban? . . . Ne tagadja tovább, édes Mari, hisz már régen azt dalolják a madarak is, én legalább úgy hallok; azon mosolyognak a virágok is, én legalább úgy látom, s azt ragyogják szép szeméi is; én legalább úgy érzem, hogy egy tiszta, szent és örök vonzalom hevíti keblét: a szerelem! . . . Oh, ne tagadja, hogy szeret . . . Mari! — S ezt már összekulcsolt kezekkel, esdekölőleg mondá Béla, szenvedélytől elfojtott hangon. Mari pedig e szakgatott, értelmetlen mondatok hatása alatt némán állott, földre szegzett szemekkel. Hatalmába kerítette egészen az a bűbajos varázslat, melytől szabadulni lehetetlennek érezte. Szeretett volna elszaladni, de mintha nehéz bilincsbe verték volna, minden tagja alig birt mozdulni.

— Béla! — rebegé alig hallhatóan s azzal csaknem öntudatlanul omlott Béla karjaiba, ki hévvel szorítá magához s le-

*) A 69-ik számunkban megjelent közlemény tévedésből megjelölte a mostanit. Ennélfogva a mai számunkban megjelent folytatás a 68-ik számban megjelent rész után következik.

Hajlandók vagyunk hinni, hogy az állami alapítványi helyekre elég alkalmas és szegény sorsu pályázó akad, s a középosztály, megragadva az alkalmat, meg fogja mutatni, hogy régi harcias dicsőségét és hírnevét áldozattal is kész leendő gyermekeiben kiváló örökségül hagyni.

Felvidéki.

S z e m l e.

Horvátországból még nem érkeznek megnyugtató hírek a zendülésre vonatkozólag, dacára annak, hogy nevezett ország ostromállapot alatt van. A horvát és magyar nyelvű czimertáblák visszahelyezése két század gyalogság és katonai zenekar jelenlétében pénteken délből történt meg. A visszahelyezés alatt csend uralkodott; midőn azonban sötétedni kezdett, néhány kő repült a hivatalos épület felé és több ablaktárgyért összezúzott. A katonaságnak sikerült aztán a tömeget széttűzni. Szombaton Zágrábban történtek nagymérvű zavargások. Délután 3 óra felé a Gundulics-utca bejáratánál „Zivila Hrvatska“, „Krepala Magyarszka“ kiáltások hallatszóttak s nagy tömeg hőmpölygött a Sachs-féle ház felé, hol az adóhivatal van, melynek ablakaiba sűrűn repültek egymásután a kövek. A katonaság szuronyt szegezve rohant előre s hátraszorította a tömeget, mely azonban újabb csoportosult, kurjongatott s a katonaságot hajigálta. Még a város előjárójának sem sikerült a nyugalmat helyreállítani. A szép szó nem használt. Egyszerre, mint valami adott jelle, a tömeg a Jellasich-térre vonult és ott folytatta féktelenkedéseit. Több háznak ajtóit és ablakait bezuhták, a Heimbach-féle kávéházban a berendezést megsemmisítették. A katonaság kétszer sortűzet adott, de sebesülés nem történt. Végre az érkezett huszárszázad támogatásával sikerült a katonaságnak a teret kiüríteni. Százon felül tartóztattak le gyermekeket és munkásokat. Gorában szintén véres összecsapkodás volt a parasztság és csendőrség közt. Három paraszt meghalt, sokan megsebesültek. Kamnicsában a lakosság és katonaság között valóságos ütközet fejlődött ki; kilenczen eleset és számosan megsebesültek. Neumar-hofból szintén ilyen híreket hoznak a lapok. A zendülés helyéről egyáltalában még mindig aggasztó hírek érkeznek. — Ramberg báró királyi biztos a lapok szerkesztőivel tudatta, hogy az előleges cenzúra életbe lépik. — Midőn a városi hatóság, élén a polgármesterrel, a kormánybiztosnál tisztelegtek, ez azzal fenyegette őket, hogy minden házba tíz katonát fog beállásoltatni, esetleg pedig ágyukat is fog alkalmazni Zágráb ellen.

Az antiszemita tüntetések sem értek még véget. Szigetváron a lovasság megérkezése lehetőzte ugyan a felhevült kedélyeket, míg másfelől Szent-Peturról érkeznek újabb zavargások hírei. Rögtönítélő bíróság elé azonban még nem állítottak senkit. Fordultak elő még hecczek Mohácson, Mágocsan, Czeglédén.

zárta ajkaival azokat a lihegő parázis ajkakát! ...

Oh az az első csók! ... (Vajjon nem lesz-e egyszersmind az utolsó is? ... De ki fog most arra gondolni!?)

Mari szinte eszméletét veszíté az erős ölelés alatt. Valami végtelenül édes gyönyör reszkettette meg szívét, lelkét, egész valóját s aztán eltűnt az egész világ szeméi elől, csupán Bélát látta egyedül és azt érezte, hogy nagyon, nagyon boldog.

Elcsattant az első, hosszú, mámorító csók! mely után Mari egyszerre, mintegy mély álomból riadva fel, kisiklott Béla karjai közül s a félig nyitott ajtón át, melyen belopózott volt, néhány könnyű szökkenéssel gyorsan eltűnt. Béla ingadozva nézett utána, feje szédült, kábult volt, gondolatai összefolytak, friss levegőre volt szüksége; távozott tehát szobájából ki a szabadba a park vén fasoraival. — Föl s alá járkálva, ott a hűvös árnyékból a napsütötte virágágyak közé tévedett. Ragyogó levelű nagy rhiczinusok, tarka-barka verbenák, dianthusok, petuniák, kábitó illatú tubarózsák stb. stb. szemkápráztató csoportjai közt, egy cseppnyi kis kerek virágágyban apró hónapos rózsabokrok s piczi piros és fehér boglárkák pompáztak nefelejts és árvácska társaságában. A Mari kedvenc virágai voltak. Béla hosszan elnézte a kis

Az ev. ref. egyetemes konvent ez évben Kolozsvárt tartja üléseit. Az ülések e hó 12-én vették kezdetüket. Elnök id. Vay Miklós br., társelnök Török Pál dunáninneni superintendens.

Háromszék megye szeptember havi közigazgatási bizottsági ülése.

(Vége.)

Dr. Antal Mihály megyei főorvos jelenti, hogy a megye egészségi állapota teljesen kielégítő volt a múlt hónapban is, bár a légző szervek hurutos bántalmai nagyobb számmal mutatkoztak, mint júliusban. Az emésztő szervek lobos és hurutos bántalmai azonban a megelőző évekhez képest igen csekély számban fordultak elő. A roncsoló toroklob Mikó-Ujfalu, Málnás, Al-Torja, Kurtapatak, Dálnok és Oroszfalu községekben észleltetett. A kedvező időjárás a fűrdőket látogatottakká tette. A megyei „Ferencz József“ kórházban augusztus hónap gyógykezelés alatt volt 54 egyén, e közt 41 férfi s 13 nő. Meggyógyult 23, javult 5, gyógyíthatlanul bocsátott el 1, meghalt 2. Ápolás alatt maradt 23 és pedig 18 férfi, 5 nő. Az állatok egészségi viszonyai kielégítőek. A nevezetesebb kórosok: Kézdi-Szentléleken egy takonykóros ló leszurattott, Mikó-Ujfaluban egy disznó s egy tulok ebdüh miatt lebunkóztatott, Zágónban egy ökor lépfenében elhullott.

Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő előterjeszti a főerdései állomásokra beadott folyamodványokat. A bizottság a pályázók közül megválasztotta a sepsiszentgyörgyi állomásra Simon Gyula deési főerdéssé, a kézdi-vásárhelyre Dezső Zsigmond nagyenyedi erdész s a kovásznaira Sümegh Ignácot, a kismartoni hg. Eszterházy-féle uradalomban erdőrendezési gyakornokot.

A letárgyalt ügyek közül a következőket említjük meg:

Geréb Béla folyamodik, hogy a vadászás korlátozása végett az általa használt birt 78 ezer hold vadászterületről elarusítandó vadakról igazolványokat kelljen beszerezni. A folyamodvány a miniszteriumhoz felterjesztetik.

A Sepsiszentgyörgyön végigvonuló megyei utvonalon levő kövezet szept. 15-ig leendő kijavítása a mult közigazgatási bizottsági ülés alkalmával pénzbiroság terhe alatt meghagyott a városi polgármesternek. A polgármester ez ellen folyamodványt nyújtott be, s kérte a közig. bizottságot, hogy mivel a mezei munka miatt szept. 15-ig nem javítható ki a kövezet, arra későbbi határidő tűzessék ki; egyszersmind felkérte a bizottságot, hogy jövőben gondoskodjék az ut kijavításáról. Az időhaladék a kijavításra okt. végéig megadatott; a

virágágyat, melyet méhek zümmögtek körül, nagy szorgalommal betekintve minden egyes virágkehelybe. Egy czifra lepke is körülbelegte a virágokat és válogatva köztük, itt-ott le-lezállt, de aztán jött egy könnyű szél s az elfújta, elvitte magával, ő tudja, merre és meddig. Egy lepkének mindenütt jó, a hol virágok vannak.

Béla-nak mindeddig oly kimondhatatlanul jó kedve volt, akár madarat lehetett volna vele fogatni, hanem most egyszerre elkomorodott; ugy elfújta valami a jó kedvét, mint azt a lepkét a könnyű szél. Anynyi bolondság jutott eszébe! Ő is csak olyan, mint az a lepke. Sem apja, sem anyja, se hazája. Csak ugy a semmiből temett a világra. Egy sehonnai az is, ő is! ... És lám, egyikük sem elégszik meg az al, hogy élniök szabad, de még szeretni is merészelnek ... egyik virágot, másik angált! ... Sőt meglehet, hogy viszont szeretve is vannak ... Hát miáltal éremesek ők erre? ...

— Szervusz, Béla! — csendült meg egy ismerős hang Béla mögött, s a következő pillanatban már vállára is ütött a hang tulajdonosa. Elemér volt, ki épen e perczben érkezett haza kirándulásából és legelőször is szeretett barátját kereste föl.

— Hát ugyan mivel töltöd el az időt

tanács azon kérésével azonban, hogy a városban elvonuló megyeiutaknak a törvényhatósági uthalózatához való tartozása kimondassék, a megyei közgyűléshez utasított.

A sepsiszentgyörgyi kir. járástörősség a Sánta Ádám és társai által elkövetett erdei kihágás ügyében nem tartotta magát illetékesnek, mivel az egyénenként elkövetett kár összege 30 frton alól van. Az illetékesség elbírálása a miniszteriumhoz terjesztetett föl s ez kimondta, hogy a csoportosan elkövetett erdei kihágások által okozott károk összesen veendő számításba s így, mivel a fenforgó esetben a kár együttvéve nagyobb 30 frtnál, az ez esetben szükségelt eljárás a járástörősség hatáskörébe tartozik.

Ráth Károly beszéde.

(Vége.)

1879. évben volt a 2-ik országos iparos-gyűlés, mely annyi port vert fel. Ezen megjelent 800 iparos, 500 társulat, azonban, fájdalom, K.-Vásárhely városa nem volt képviselve, jöllehet a meghívás elküldetett. Ezen gyűlés határozatai voltak: hogy az ipartörvény módosíttassék olyformán, hogy minden iparos köteles legyen a társulatba belépni s tartozik magát alávetni annak, a mit a társulat határoz, szóval ezzel czeleztetett a kényszer-társulás életbeléptetése; 2-szor: mondassék ki a képesítés olyformán, hogy önálló iparos csak az lehessen, ki a tanonczéveket kiállotta, vizsgázott és megkapta a felszabadító levelet; 3-szor, hogy betöltötte legyen a 24 évet; 4-szer, hogy hozzassék be kötelezőleg a munkakönyv, mely szerint egy iparos-segéd sem szegődhetik addig el, míg munkakönyvével be nem igazolja, hogy legalább 3 évig folytatta mesterségét. Ezen szabályok megtartásával remélhető lenne, hogy az iparos nem fogja megkárosítani polgártársát, mert érteni fogja szakmáját. Hogy ezek meg fognak-e adatni, nem tudhatni, de arra egész erejével törekedni fog, hogy ezen kívánások megadásának az országgyűlés általs a törvény ilyen értelemben alkottassék.

Ez még azonban nem elég, mert egy másik nagy baj az, hogy a vásárok nagyon elszaporodtak. Sokszor megtörtént, hogy egyik-másik országgyűlési képviselő, minthogy egyebet nem sikerült kivinnie, választói részére egy országos vásárt eszközölt ki. E sok vásár következménye az, hogy az iparos el nem marad egyről sem, hogy versenytársaitól vissza ne maradjon; de ekkor meg az történik, hogy elveszteti idejét, árúját, és a kis pénzt, a mit ott árult, némelykor csupa mérgéből, meg is

ittthon? -- kérdé Elemér, mialatt vidám arcczal kezét nyújtotta. Ah! barátom, igazán kár volt el nem jönnöd; mondhatom, érdekes egy sétalovaglás volt! De igen! azt hiszem, már meggyógyultál.

— Oh, ne aggódj, semmi bajom! — felelt Béla s arca felderült és bohó gondolatai rögtön szétrebbentek barátja hangos nevetésétől.

— Képzeld csak, — kezdé Elemér, karon fogva őt — találkoztam Sárllal, a Zsigorásy Sárllal! A Maros partján andalgott a jó lélek és — szerelmes verseket irt! Hahaha! De halld csak a javát. Fagatni kezdettem, hogy mióta lett költő s végre elkeseredetten vallotta be a szegény fiu, hogy a mamája, Szűzann néni szigorú parancsából írja a szerelmes verseket. Majd egy kötetben fogja kiadni. Czime lesz: „Mari könyve“.

Jaj, de nagy kérdőjel lett erre Béla! — Igen, — erősíté Elemér — „Mari könyve“, mert egyenesen az én hugomnak fog szólni minden sor.

Béla hallgatott; nem tudta még, csupán mosolyogjon-e, vagy már mérgelődjék is.

— Hanem még ez sem minden, barátom! — folytató Elemér. — Sárllatyeregve mondta el, hogy ő „szörnyen“ szerelmes

issza. Az országos iparos-egyesület e bajon segitendő, kérte, hogy az apróbb községekben a vásár be legyen szüntetve és pedig olyformán, hogy a mely község vásárjogát az 1848-ik év előtt szerezte, az érintetlenül hagyassék; de a melyek később miniszteri rendeletekkel engedélyeztettek, azok a helyi viszonyok tekintetbevételével mellett törvény által beszüntetessenek.

Az ipar ügyének emelésére szolgál az is, ha a mesterek és segédek közti viszony kellően kifejlődve van. E czélból az országban több helyen egyesületek létesültek, melyek az ország különböző helyein vándorgyűléseket tartottak, így pl. Eperjesen és Békés-Gyulán. Ezen egyesületek több helyen olvasóköreket állítottak s kihebszerű előadásokat rendeztek. Ajánlja, hogy itt is hasonló egyesületeket alakítsanak; részletes utasításokat ezekre nézve szívesen ad.

Egy további mostoha körülmény a magyar iparügyre az, hogy vámok által nines védve a külföldi iparcikkekkel szemben. Ezen segíteni a törvényhozás kötelessége. Ő e részben ugy gondolkozik, hogy hiában iparkodik a magyar kézműves, ha a közönség a külföldi ipart támogatja. Az iparosok e részben csak annyit tehetnek, hogy igyekezzenek a közönséget e rossz szokásról azáltal meggyőzni, hogy drágán rosszabb czikkeket kap külföldről, mint itthon.

Az 1885. évben Budapesten tartandó országos kiállításra nézve azt ohaította volna, hogy a hazai iparosok vegyék át a rendezést, azonban gr. Zichy Jenő ur nem osztotta e vélemény s ugy ohaította, hogy ennek hivatalos színt adva, az állam vegye át a vezetést. Szónok felhívja a jelenlevő iparosokat, hogy vegyenek részt e kiállításban s ezáltal adjanak életjel magukról.

Külföldön bizonyos irigységgel látta, hogy mily szép eredményt tudnak felmutatni az iparosok a társulás által, t. i. közösen szereznek be egyes gépeket, pl. az asztalosok gőzfűrészst stb. A kormány is rájött azon eszmére, hogy nálunk kellene beállítani egy olyan kiállítást, hol iparosaink időnként meggyőződést szerezhessenek mind azon vívmányokról, melyeket a haladó ipar felmutat. Így alakult a technologiai muzeum, melynek szervezésével ő lett megbizva. Ez már a fa- és vasiparra nézve teljesen be van rendezve s később a bőriparra vonatkozó gépek is be fognak szereztetni.

Ezután melegen felhívja az iparosokat, hogy a társulatok alakítsanak egy általános iparszövetkezetet. Kifejti az ilyen társulás hasznait s azután a jelenvoltak zajos éljenzései között zárja be az értekezletet.

Mariba és reméli, hogy Mari sem különben ő beléje, mert hát nem egyszer „ügyetlen“ezte le őt és czimezte számárnak, a mi pedig határozottan a szerelem jele. Sirva váltunk el. A jó fiu el volt nagyon lágyulva; minden szabadkozásom dacára a nyakamba borult. Meglásd barátom, holnap itt lesz Sári, mint kérő!

Elemér lelkéből kacagott ezen, Béla pedig elhalványodott.

— S te ily könnyedén veszed mind ezt? — kérdé.

— De barátom, mikor annyira nevetéses!

— Na lásd, én pedig semmi esetre sem találok nevetésesnek. — Viszonzá Béla oly hangon, melyre barátja azonnal felhagyott a nevetéssel.

— Miért? ...

— Azért, — válaszolt erőteljes hangon Béla — mert szeretem Marit és ő is szeret engem! ...

Elemér már csakugyan nem nevetett többé.

Jó ideig szótlanul haladtak egymás mellett az árnyas utakon. Oly nehezen jött meg újra a hangjuk, pedig most volt csak igazán sok mondanivalójuk!

(Folytatása következik.)

Levelezés.

Kovácsna, 1883. szept. 7.

Tek. Szerkesztő ur!

Az orbai „Veres kereszt” fiók-egylet által f. hó 2-án rendezett hangversenyéről a „Székely Nemzet” 135. számában „y” aláírással egy tudósítás jelent meg s becses engedelmeivel az igazság érdekében arra lehet rövidséggel következően referálók.

Az egyes szereplők iránti irigység és rossz indulat kisugárzik minden sorából tudósítónak. Közleményében előre bocsátja, hogy kritizálni nem akar; azonban egyes szereplőkre tett mégis megjegyzéseket, melyekkel csak azt árulja el, hogy a zenéhez csak úgy ért, mint a hajdu a harangöntéshez. Tudósításában teljesen mellőzte Dobay Ferenc és Finta Géza urakat, kiknek az estélyen legfőbb szerepük volt. „Y”, ugy látszik, csak az afféle Veres Ferenczes duettekben gyönyörködik, s valóban egy kissé tompa hallásuaknak jobban is esik a keményebb zene, s nézetem szerint jobban csenghet az olyan fül a zenélésnek olyszzerű drasztikus nemétől, mint a hegedűből kicsalt finom hangoktól. Pedig a zenei világban nagy különbség van a Hauser- s a V. F.-féle duettek között. S ezeket a műkedvelőket, kik kivétel nélkül a mindennapiasságokon már jóval felülemelkedtek, amugy negligálja, plane meg sem említi, s általában csak kielégítőnek találta a hangversenyt. En az „y”-féle zajongó emberek részére nem tartom még kielégítőnek sem a hangversenyt, mert azok a csepürágás- és medveugratáson inkább tudtak volna gyönyörködni, mint az oly finom zenén.

Hanem a kinek csak fülei vannak, mint „y”-nak is, de hiányzik belőlük a zeneérzék, s ki a fértty művészetén kívül semmi zenéhez sem ért, az ne is igyekezzék zenei tudósító lenni, maradjon meg mestersége mellett. Vagy ha az iró viselkedet mégis elvinné ezen ténre is, írjon illetelmes hangon, vetkőzse le különbeni goromba természetét. Azt írja „y”, hogy a program, utolsó tételének kivételével, mind le volt járva. Valami lejárandó váltók izgatták föl talán képzelődését, hogy oly szívesen foglalkozik a lejárata eszméjével, vagy talán plane a programot is váltónak gondolta? Ha egy kissé figyelmesebb lesz „y”, minden esetre észrevehetné volna, hogy a program utolsó tétele a felolvasást előzte meg s így a közreműködők nem alkudtak semmit el a programból.

Y. ur beteges felhevülésében köszönetet szavaz a „magasabb körök” tagjainak is, kik jelenlétükkel az estélyt megtisztelni szíveskedtek. Hogy a kovásznai hangversenyen, melynek szép és intelligens közönsége állami és megyei tisztviselők, földbirtokosokból állt, kik képezték a „magasabb körök”-et, azt nem tudom elképzelni, mert én, ki szintén ott voltam, sem szellemi képzettség, sem polgári állásra nézve nem tudtam semmi különbséget feltalálni. Meglehet, hogy a tudakos levelező saját csekély személyével szemben állította fel a magasabb köröket, vagy talán, a mi hihetőbb, e gyöngéd megkülönböztetés egy kis szerény bevezetés akart lenni a küszöbön álló megyei választásokhoz. A magasabb körökből egy néhány szavazó megakadhat. Azonban az „y” ur által felállított haute volee, melyen lekötelve a levelező ur gyöngédsége által, csupa hálából továbbra is meg fogja tartani — falusi reporternek.

Y. ur, e mindig mosolygó, ezer fából faragott reporter, a revolver-zsurnalisták e diszes példánya, tekintet nélkül az igazságra, hozsánát zeng azoknak, kik után valami hasznát remél, és kiméletlenül leránt mindenkit, kire szüksége nincs, vagy a ki az ő területén reporteri monopoliumát érinteni meri. Így pl. O.-t is, ki megskálva a Kovásznán lábrakapott felszengéseket, bátran kikelik azok ellen, a felvilágosodott reporter „szennyos cikkekért, henczegő proletár”-nak nevezi el; pedig O. urnak teljesen igaza volt s cikkét minden kovásznai értelmes polgár aláírta volna, mert tény az, hogy egy pár falusi uracs egy alkalommal lenézőleg nyilatkozott egy intelligens elemekből álló bál közönségről; tény az, hogy egy pár család a fürdői bálók alatt elszigetelve magát, bántó modorban járt el mindazokkal szemben, kiket téves képzelődésük szerint rangban maguk alatt képzeltek.

Kijelentem, hogy én nem vagyok egyik társadalmi osztálynak sem ellensége, hanem igen is ellensége vagyok az ostoba előítéleteknek, mint a melyek társadalmi életünket megmetyelezik s utjában állanak haladásunknak. Elismerem, hogy megyékben vannak szép történelmi multtal bíró nevek s vannak egyes családok, kik jogosan viselik a „nagyságos” és „méltóságos” czimeket, de azt kerekén tagadom, hogy az ősök érdemei az unokákra is áthatnának. Mai napság az embereket erkölcsi

értékük, szellemi képzettségük és tényeik szerint bírálják meg, s „minden ember csak annyit ér, a mennyit tesz”. A valódi érdemelőtt szívesen meghajlom, de az egyenlők közlül egyesekeket kiemelni vagy megüstvegni egy nemesi czimerért, vagy az ősök érdemeiért, nem fogok soha. Tegye azt Y. ur, a mosolygó képi reporter, álljon az ostoba előítéletek szolgálatába, avval mit sem törődöm, az nem irányadó rám nézve; de hogy községünkben „kaszt”-okat állítson fel, az ellen az itteni intelligens közönség nevében tiltakozom s esetről esetre fel fogok ellene szólni.

Azért czélravezetőbbnek tartanám s ajánlom is Y.-nak, hagyjon fel az eddig tanúsított ellenségeskedéssel; ha ir valamit, írja azt meggyőződésből s ne rossz akarattól, s az eddig Kovásznán létezett társas mulatságokat epébe mártott tollával ne igyekezzék fölbontani, szóval a saját szemében ha nem veszi észre a gerendát, máséban ne keresse mindig a szálkát.

Z.

Meghívók.

A háromszéki „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet folyó évi rendes közgyűlése szeptember hó 16-ik napján délutáni 1 órakor K.-Vásárhelyen a tanács háznál fog tartatni, hová az alapító- és rendes tagok s minden barátai a nemes ügynek bizalommal meghívhatnak.

Főbb tárgyai a gyűlésnek:

1. Az intézet részletes előterjesztése tanügyi és vagyoni állásáról s általában jeleni állapotáról.
2. Lehető új árvák fölvétele.
3. Az intézet további fejlesztése.
4. A pozsonyi női ipartanodában volt két árvaleánynak jövőjéről gondoskodás.
5. Jövő évi költségeloirányzat elkészítése.
6. Számadásvizsgáló bizottság kiküldése.

7. Lehető kérések, indítványok.

Zágon, 1883. augusztus 25.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

*

A K.-Vásárhelyen felállítandó közkórház folyó évi rendes közgyűlése szept. hó 16-án délutáni 2 órakor K.-Vásárhelyen a tanács háznál fog megtartatni, hová mindazokat, kik a szent ügy iránt érdeklődnek, bizalommal meghívjuk.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. Visszatekintés az ügyben eddig törtétekre.
2. Előterjesztés az alapvagyon állásáról.
3. Új biztos terv az intézet életbelépítésére.
4. Bizottság kiküldése a pénztár megvizsgálására, valamint a jegyzőkönyv hitelesítésére.
5. Lehető kérések és indítványok.

Zágon, 1883. augusztus 25.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

*

A k.-vásárhelyi „Stephanie” menház f. évi rendes közgyűlése K.-Vásárhelyen a tanács háznál szeptember hó 16-ik napján délutáni 3¹/₂ órakor fog megtartatni, hová az alapító- és rendes tagokat s minden érdeklődő gyűbarátot bi alommal meghívunk.

A gyűlés főbb tárgyai:

1. Előterjesztések az intézet minden tekintetbeni állásáról.
2. Lehető új szegények fölvétele.
3. Jövő évi költségeloirányzat megállítása.
4. Számadásvizsgáló bizottság kiküldése.
5. Kérések, indítványok.

Zágon, 1883. augusztus 25.

Br. Szentkereszty Stephanie,
elnök.

Irodalom.

A Franklin-társulat tehetséges beszélyíróknak, Jakab Ödönnek beszélyeit sikerült initialékkal és képekkel ellátva „Székely históriák” czim alatt kiadni fogja s arra előfizetést hirdet. A gyűjtemény összesen tíz beszélyt fog tartalmazni, melyekhez Horváth Miklós tehetséges rajzolóknak igen sikerült képeket készített. A munka gondos kiállításban szeptember hóban adatik ki s előfizetési ára egy példánknál 1 frt, kötvé 2 frt. A ki 12 példányon felül gyűjt, az egy tiszteletpéldányra tarthat igényt. Előfizetési pénzek Jakab Ödön urhoz Dévára intézendők szept. 20-ig. — Jakab Ödön ifjabb költőink egyik legjelesebbje, ki a

székely névnek e téren már is tiszteletet szerzett s kiről kritikusi elismeréssel jegezték meg, hogy szebb, könnyebb és folyékonyabb magyarsággal, mint ő, ma már kevesen irnak. Ajánljuk őt és megjelenendő kötetét olvasóink figyelmébe és megérdemelt pártfogásába.

Mindenféle.

— A közm. és közl. miniszterium a háromszékmegyei kir. építészeti hivatal főnökét, Nádory Nándor kir. mérnököt a szolnoki kir. folyammérnöki hivatalhoz helyezte át. A háromszékmegyei királyi építészeti hivatal vezetésével pedig a zempléni megyei kir. építészeti hivataltól Mikes Gyula kir. mérnök bízott meg.

— Szacsva Ferencz kézdivásárhelyi városi tisztviselő f. hó 10-én gutaütésben meghalt. Egy számos tagból álló család siratja benne feuntartóját. Béke poraira!

— Román virtuóizás. Zágon községében erdőarányosítási mérésekkel foglalkozó mérnökök egyikét, Schnelka Györgyöt, e hó 3-án, a mint erdőméréseket eszközölt volna, a román határőri katonák, elfogták és minden eszközeivel együtt a mellette levő személyzet szétíromodása után Románia belsejébe kísérték be, honnan hivatalos lépések megtétele folytán csakis f. hó 7-én bocsátottat el. Ez idő alatt élelem hiánya miatt egész táplálkozása csupán két tőjásból állott s e mellett (valószínűleg a ronda helyekre való elzárás folytán) teljes kimerültséggel, bogaraktól felmárt testrésszel tért vissza. Megjegyzendő, hogy ezen elfogatás nem az eddigi vitás területen, hanem Zágon községe öserdőbirtoka területén történt.

— Esztelneken új postahivatal felállítása tervezetett, melynek kézbesítési kerületébe Bélafalva, Csomortán, Kurtapatak, Esztelnek és Polyán községek tartoznának. A postaigazgatóság kimutatása szerint ezen postahivatal remélhető bevétele évenként egyelőre 228 frt 24 kr-ra tehető, ellenben az évi kiadás 640 frtra fog rugni. Daczára a kedvezőtlen aránynak, a nagyszabéú postaigazgatóság, tekintettel a fenn megnevezett népes községek kulturális érdekeinek előmozdítására s az igazságszolgáltatás és közgazdasági gyorsításának megkönnyítésére, e postahivatal felállítását a legmelegebben ajánlja és a közg. bizottság hozzájárulását is kéri.

— A k.-vásárhelyi nőegylet társasestélye szept. 9. a miért a gazdák hetek óta hiában sovárogtak, azt meghozta a nőegylet. Alig vette észre az ég a nőegylet szándékát, hogy tánczestélyt akar rendezni, már arca borulni kezdett, sötét felhők vonultak az égre s nemsokára megindultak az ég csatornái, bővön ontva az áldást. Azonban ennek daczára a bál megesett, közönség keves volt, de a jelen voltak egészen jól mulattak s a kitünő jó kedv kipótol mindent. A tánczvigalom hajnal felé ért véget.

— A k.-vásárhelyi korcsolya-egyesület f. hó 40-én tartott választmányi gyűléséből egy bizottságot küldött ki a végett, hogy a jövő korcsolya-évadra korcsolya-térnek egy alkalmas helyet nézzen ki s erről mihamarabb jelentést tegyen. Ugyanezen bizottság azzal is meg lett bízva, hogy f. év szept. 29-én a Brassóból visszatérő honvédek tiszteletére egy bált rendezzen és egy szersmind a honvédek ünnepélyes fogadtatására a szükséges készüléteket tegye meg.

— Maros-Vásárhelyt f. hó 7-én a XV. hadtest tárgyakorlatát a „Transylvania” vendégfogadóban nagy lakoma követte, melyen az egész tábornoki és lovastiszt kar részt vett. Este 8 órakor a „Transylvania” disztermben fényes tánczvigalom volt, melyben a magas rangú katonatisztek és a főrangnak nagy számmal jelentek meg. A tánczvigalom éjjel után 3 órakor ért véget.

— Győ. szentmiklósi hírek. A „Vöröskereszt-egylet” szokásos állóestélyeit jövő október hóban fogja megkezdzeni. A mindig vig és kedélyes estéket a helyi, valamint a vidéki közönség figyelmébe ajánljuk. — Az ifjuság által folyó hó 2-án vasárnap a Laurenczi-féle teremben sikerült zártkörű nyári tánczvigalom rendeztetett; meglehetősen szép számú közönség vett részt az estélyen. A táncz 1¹/₂ 9 órakor kezdődött. Tudósítónk a megjelent hölgyek közül következő neveit jegyezte fel: Lázár Irén (Brasó), Merza Kristófné, Hoppe Lipótné, Rom-

feld Eliz, Eránosz Anna, Bocsaáczy Irma és Lázár Eliz. A kedélyes és minden pompa nélküli mulatság reggeli 4 órakor ért véget.

— Összevették a koponyáját kászonyakabfalvi Todorán Birta András juhásztor-nak augusztus 31-én a falutól nem messze eső cziheresben. Este még vígan fekiadt le a kalibában, miután juhait behajtotta a kósárba. A vele levő fickók éjszaka tompa szupogásokat és nyöszörgést hallott a sötétben. Azonnal a szomszédban levő kaliba lakójához kiáltott át segítséget, ki meg is jelent. Tüzet gyújtottak s annak világánál látták, hogy Todorán Birta András több rendbeli nehéz fejszecepas által megölve, vérében fekszik. Egész koponyája a szó valódi értelmében szét volt zúzuva; agya és vére a kaliba oldalára fecsegett szét. A tettest biztosan nem gyanítja senki. A szomszéd kalibában lakó pásztort elfogták. A község lakói egyébiránt nem nagyon könynyeznek Todorán gyászos sorsán, mert elpusztulásával a tolvajok száma fogyott egygyel.

— Öngyilkosság. Barátosi Bucs Juliánna 14 éves hajadon f. hó 5-én felakasztotta magát. A mint beszélget, atya mostoha bánásmódja vitte a kis lánykát e végzetes lépésre.

— Őszi nagy hadgyakorlat. Egy cigány karaván látogatta meg Cs.-Szeredát. Megunván a nyári tétlenséget, egy kis szórakozást szerettek maguknak, mely egy kis hadművelethez hasonlított. A tragikus véget ért szórakozás kezdete, lefolyása és vége ez: egyik vitéz Faraó a nyakába tűtött egy kést és az illetőt az ut melletti sánczba bedobta, talán azért, hogy a kiömlő vér, mint csermely folyhasson. Ekkor egy harmadik vitéz ezt mondá: „ha te utunk az in emberünk, hát in es utunk tipeg”, megragadá gyönyörű hajfodrait az első vitéznek. Erre jött egy negyedik és a mindentudó tudja, hányadik. A kö repült, a földetrengető sup-sup messzire hallatszott; a vér folyt; a porontyok sirtak és lett iszonyu jajgatás és fogak csikorgatása. A tragikus szórakozásnak természetesen roppant sok figyelője akadt, miglen egy pandurnak sikerült a diszes karavánt, a mely nem volt más, mint egy cigánycsereg, a dutyiba beültetni. Ajánljuk az ilyen karavánokat az illetékes hatóság nagyobb figyelmébe.

— K.-Vásárhelyt egymást érte a napokban a sok nászmenet. A szomszédfalusi fiatal házások, ha egy kis kerülőt kell is tenniük, okvetlenül utba lojtk K.-Vásárhelyet. A felpántlikázott lovak toporzékolnak, a vőfélyek kurjongatnak, a cigány meg a saroglyában huzza keservesen a „Rákóczi-indulót”. Hátul meg később jönnek a parafernalissal megrakott szekerek, tulipános ládákkal, szépen kipingált székekkel, virító ág- és asztalneműekkel megrakva. A bepántlikázott kocsis közbevág, a lovak megrugranak, a szekér nagyot zökken s a szép rendben felrakott parafernalis leomlik s pár pillanat alatt az egész utca csupa párnák, derekalyokkal van teli. A vész jelezte, a menet megáll s egyesült erővel sikerül kisebb-nagyobb sérülésekkel a parafernalist összehozni s aztán az új pár mitem tudva a rossz omenről, vígan indul ujhazája felé.

— Kemény gyerek. K.-Vásárhelyt szerdán éjjel az őrjárat egy B. F. nevű muzsikust fogott el garázdálkodásért. A részeg állapotban levő fiatal delinquent a rendőrök közre fogva felkísérték a tanácsház emeletén levő fogdába. A mint a menet az emeleti folyosón végig vonult, a delinquens hirtelen keresztül veté magát a vasrácsra és a 3 öl magasságból leugrott. A rendőrök rémülve néztek utána, azonban itt is bebi-sonyult, hogy a részeket a gondviselés különös oltalmában részesíti, mert pár másodperc múlva a delinquens már talpon volt s futásnak eredt, azonban a rendőrök ismét elfogták s hüvőre tették. Nevezetes az, hogy a muzsiku-nak e merész „salto mortale” után semmi sértődése nem lett.

— A csikszeredai fakarékpénztár-részvénytársaság 1883. augusztus havi forgalmi kimutatása. Bevétel: Pénztári maradvány 1883. évi július hó 31-én 3364 frt 83 kr, részvénytőlkéből 621 frt, alapítási díjból 428 frt, 20 betétből 2034 frt 20 kr, betéti könyvből 1 frt 40 kr, visszleszámitolásból 3000 frt, váltó-adósktól 13.360 frt, kötvény-adósktól 1310 frt, kamatból 460 frt 26 kr, illetékből 230 frt 20 kr, bélyegilletékből 183 frt 34 kr, részvényátírásból 18 frt, késedelmi kamatból 4 frt 96 kr, különlélek-ből 34 frt 5 kr; összesen 25.050 frt 24 kr. Kiadás: 5 betétre 1520 frt 50 kr, betét kamatra 43 frt 14 kr, üzleti költségére 25 frt 31 kr, kezelési költségére 50 frt, heti-biztosok napdíjaira 16 frt, hivatalnokok fizetése 65 frt 49 kr, pénztári maradvány 1883. aug. 31-én 1418 frt 1 kr; összesen 25.050 frt 24 kr. Csik-Szeredán, 1883. aug. hó 31. S. Prencz György, könyvelő.

A közönség köréből. *)

Csik-Szereda, 1883. szept. 8-án.

Tekintetes szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy becses lapja útján egy igen fontos dolgot városunk t. képviselőtestületének figyelmébe ajánlhassak.

Keserű érzéssel tölti el lelkemet annak tudata, hogy Csik-Szereda város képviselőtestülete az elemi iskola ügyét oly megbotránkoztató közönyösséggel mellőzi. Nem mondom én, hogy a képviselőtestület ebbeli mulasztása szándékos rosszakarat volna, de elég nagy baj magában a látszó feledékenység is; és pedig annál veszedelmesebb, mivel mulasztása a népoktatási törvénynek, hogy ne mondjam kijátszása, de mindenesetre annak be nem tartását foglalja magában. Ugyanis a képviselőtestület f. évi tavaszi gyűlésében, volt felekezeti iskolánkat községi jellegűvé változtatta ugyan, azonban még maig a nevezett törvény 116.—120. §§-aiban körülírt követelményeknek megfelelő iskolaszék nem választott, iskolánk még maig is a régi tehetetlen gondnokság nyúga alatt nyomorog.

Nem tartom elfogadható érvnek némi befolyásosabb egyéneknek azon állítását, mintha a képv. testület intézkedéseivel az ígert püspöki segély megadását, illetve megtagadását várja. Mert ha az iskola jellegét méltóztatott megváltoztatni, akkor tessék azt minden tekintetben újra szervezni, mivel a nélkül nem iskolának, hanem valami olynemű keveréknek nevezhető, melyben többféle elem más-más irányban működik. Tudomásom szerint Püspök ur Ö. Excellenciája nem is fog segélyt nyújtani, tartván attól, hogy az esetben más felekezeti iskolák által is segélyezésre kéretek; már pedig az igen cizfra dolog lenne, hogy iskoláit csak pénzbeli ajánlat tétele mellett volna képes megtartani.

Kérem tehát több szülőtársammal együtt az újjászervezést is, hogy egy erőlyes iskolaszék lelkiismeretes buzgalma mellett gyermekeink azon kérdéseinkre: mit tanultatok ma? ezentul ne legyenek kénytelenek így felelni: „Azt tanultuk, hogy holnap fogunk tanulni“!!

Városi.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becsés lapja f. évi 65. számában megjelent két ártatlan leányt kompromittáló sorokra nem mulaszthatom el czáfalatot írni; bár midőn ezt teszem, arczomat a szégyen pirja borítja és szívemet égő fájdalom emészti, mert a ki a két védtelen árva leányra annyi rágalmat szór, az nekem édes szülött fiam!

Az általa régóta üldözött két nővér multja úgy, mint jelene feddhetlen, nem homályosítja azt még legparányibb folt sem, magukviselését bárki is példányképpül vehetné, mert nevük mindig becsületben ragyogott!... És kérdem: hogyha ez nem volna így, ha a két árvának valóban volna oly gyöngöseségei, nem-e erkölcsi kötelessége lenne bátyjuknak őket titokban megfeddeni, de még mások támadásai ellen is — a vér kötelékét tekintve — oltalmazni?

Hogy mennyiben igaz az ő állítása, megítélhető abból is, hogy a „Képes Családi Lapok“ egyik számában sem jelent meg az általa említett két nővértől dolgozat, az „Ungvár“ czimű lapról pedig a két leánynak még tudomása sincsen, és én becsületekre állítom, hogy az általa említett paródia egyik lapban sem jelent meg! ha csak valaki galádul leányaim nevében olyat be nem küldött, mely ha való volna, úgy azt annyiban hagyni nem fogjuk!

Nem akarom fiamat hazug rágalmazó czimmel illetni, az elősoroltakból ítéljen a t. közönség! **)

Egyébiránt maradok a tek. szerkesztő urnak

kitünő tisztelettel
özv. Kricsa Lukácsné,
kereskedőnő s. k.

*) E rovat alatt megjelent közlemények közérdekből díjtalanul közöltetnek. A felelősség azonban a beküldőt illeti.

**) Ez ügyben a vita lapunkban ezzel be van végezve.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.
szeptember 11-én.

Magyar aranyjáradék 6%	119.25
Magyar aranyjáradék 4%	86.65
Magy. papírjáradék 5%	85.50
Magyar vasúti kölesön	137.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	90.75
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	—
M. keleti vasúti államköt. III.	96.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	99.25

M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	98.—
Temes-bánati földteherm. kötvény	98.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.75
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	98.50
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	99.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	97.—
Magyar nyereség-sorsjegy kölesön	112.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	109.75
Osztrák járadék papírban	77.80
Osztrák járadék ezüstben	78.25
Osztrák járadék aranyban	99.—
1860. államsorsjegyek	132.50
Osztrák-magyar bankrészvény	835.—
Magyar hitelbank-részvény	288.50
Osztrák hitelintézet-részvény	289.50
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.66
20 frankos arany	9.50
Német birodalmi márka	58.50
London (2 havi váltókért)	120.10

A szebeni kis lutri.

H u z á s s z e p t e m b e r 5 - é n .

52. 9. 57. 61. 3.

Piaczi árak	Kézdí-Vásárhely	Csik-Szereda	Gy.-Szt.-Miklós	Gy.-Szt.-Miklós
	sz. 12.	szept. 5.	szept. 8.	szept. 8.
	frt kr	frt kr	frt kr	frt kr
Hecoliter	Buza) tiszta	7 20	7 50	7 —
	Buza) elegy	6 30	6 50	—
	Rozs) tiszta	4 40	4 —	5 75
	Rozs) elegy	—	—	5 —
	Árpa) tiszta	3 20	3 50	4 50
	Árpa) elegy	—	—	—
	Zab	2 80	3 —	3 25
	Törökbuza	5 40	4 75	5 25
	Kása) köles	10 —	10 —	8 50
	Kása) árpa	30 —	—	—
Kilogr.	Borsó	7 —	5 —	—
	Lencse	10 —	—	—
	Fuszulyka	6 —	7 —	—
	Lenmag	—	10 —	—
	Kendermag	—	—	—
	Bükköny	—	—	—
	Pityóka	1 50	2 —	1 50
	Marbahu	— 40	— 36	— 44
	Disznóhus	— 48	— 48	— 48
	Juh-hus	— 28	— 24	— 28
Darab	Szalona	— 80	— 36	— 75
	Fagygyu	— 32	— 70	— 40
	Malacz	1 50	1 50	— 95
	Lud	— 80	—	— 85
	Bárány) fejtér	—	—	—
	Bárány) fekete	—	—	—
	Egy pár csirke	— 65	— 60	— 76
	10 tojás	— 20	— 20	— 17

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádehó Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Fogorvos és fogművész Perl József

American Dentist Dr. of Dental Surgery,
Amerikában kiképzett plombeur,

f. hó 11-én Kézdí-Vásárhelyre érkezett és folyó hó 20-ig a Bogdán-féle szállodában működni fog. Innem pár napra S.-Szentgyörgyre fog menni. Saját elismert kitünő **szájvize** és **fogpora** kapható K.-Vásárhelyt Fejtér János ur bazarjában, Seps-Szentgyörgyön Fogolyán Kristóf urnál. Ára egy üveg szájviznek 1 frt; egy doboz fogpornak 60 kr.

Hirdetmény.

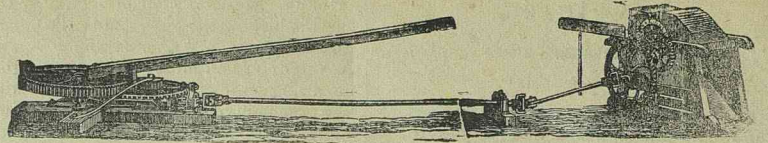
A Lieb-féle épületes

beltelek
Gyergyó-Szt.-Miklós legelén-
kebb utcájában szabad kézből
eladó.

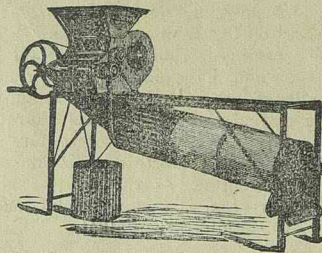
Értekezhetni „Cziffra Ferencz és fiai“ czégnél Gyergyó-Szt.-Miklós.

Cziffra Ferencz és fiai.

5—6

Wass és Riemer.

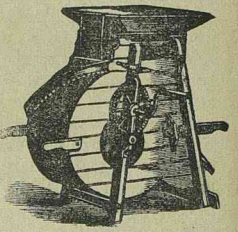
GAZDASÁGI GÉPEK

és

TÜZI FECSKENDŐK

GYÁRI RAKTÁRA

SZÉKELY-UDVARHELYT.

Ajánlják a cséplési idényre RÉSZLETFIZETÉS mellett:

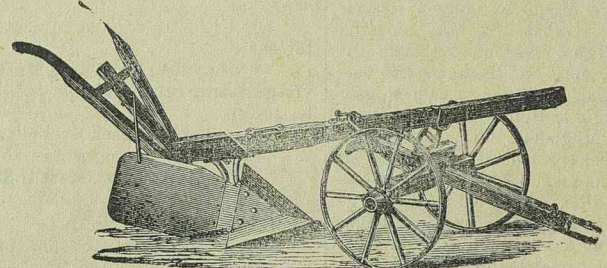
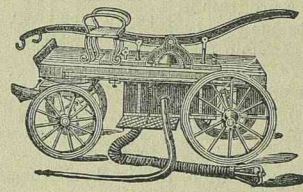
1 kézi cséplőgép teljesen felszerelve . . . 90 frttól 120 frtig.
1 két ló erejű cséplőgép fekvő járgánnyal . . . 210 frttól 240 frtig.
1 „ „ „ kézi
„ hajtásra is alkalmazható . . . 230 frttól 280 frtig.
1 „ erejű cséplőgép (szíjhajtásra) . . . 300 frttól 360 frtig.
1 Baker-rosta 3 nagyságban . . . 55 frttól 80 frtig.
1 konkolyválasztó (trieur) . . . 80 frttól 180 frtig.
1 szecskaavágó kézi hajtásra 2 hosszúságra . . . 36 frttól 50 frtig.
1 „ „ nagyobb 4 hosszúságra . . . 55 frttól 80 frtig.
1 kukoriczamorzsoló . . . 30 frttól 50 frtig.
1 répvágó . . . 28 frttól 60 frtig.

Gőzcséplők és malmok, ugyisint minden nagyobb gazdasági gépekre rendelvényeket a legelőnyösebb feltételek mellett elfogadunk.

Továbbá nagyválasztéku TŰZIFECSKENDŐ raktárunkból:

1 mankós fecskendő . . . 15 frttól 30 frtig.
1 taliga „ . . . 80 frttól 200 frtig.
1 kis községi fecskendő . . . 180 frttól 300 frtig.
1 nagy községi fecskendő . . . 240 frttól 380 frtig.
1 nagy négykerekű fecskendő . . . 300 frttól 600 frtig.
Fecskendő- és házi kutak . . . 55 frttól 300 frtig.

Legjobb honi gyártmány 5 évi jótállás mellett.

Midőn jelen hirdetésünket különösen a t. gazdaközönség és a községi előjáróságoknak becses figyelmébe ajánljuk, kérjük szíves megbízásukat.

21—30

Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER

Polg. sz. 3159.—1883.

Hirdetés.

LESZÁLLITOTT kávé-árak.

LUDWIG HARLING & COMP.
czég Hamburgban jótállás mellett finom
faju kávékat szállít postadíjmentesen,
utánvét mellett, rendkívüli olcsó áron.

5 kiló Mocca (afrikai)	3 frt — kr.
5 „ Liberia (nagyon kedvelt)	3 „ 60 „
5 „ Cuba (gyönyörű)	4 „ 50 „
5 „ Portorico (kitünő)	4 „ 80 „
5 „ Ceylon (legfinomabb m.)	5 „ — „
5 „ Arany Menadó (k. finom)	5 „ 40 „
5 „ Mocca (arabiai, erős)	6 „ — „

Lázár Menyhért ügyvéd, kinevezett ügygondnok által Gy.-Szarhegy község birtokosai ellen közösen használt erdők s legelők arányosítása iránt beadott kereset tárgyalása Gy.-Szarhegy község házánál 1883. október hava 5. és 6-án délelőtt 9 órakor fog megtartatni; mire az érdekelt birtokosok a törvényben foglalt jogi következmények terhe alatt megjelenni felhivatnak.

A keresetet a felek a községi előjáróságnál és ezen kir. törvényszéknél megtekinthetik.

A kir. törvényszék üléséből, Csik-Szereda, 1883 szept. 5.

Vajna Tamás,
elnök.

Bokross Endre,
b. jegyző.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdí-Vásárhelyt.